

[Poul Dam.]

ven, som den har udfoldet sig denne gang, og debatten her viser jo, med hvor lidt forstand vi regerer landet. Vi har her haft en forholdsvis pæn lang debat, som har bredt sig ud over et meget stort antal emner, herunder en lang række interessante ændringsforslag fra flere forskellige sider. Blandt de interessante ændringsforslag er de forslag fra fremskridtspartiet, som er blevet omtalt, og for resten også en række af dem, der ikke er blevet omtalt. Det er forslag, som har vidtgående virkninger, eller som ville have vidtgående virkninger, hvis de blev vedtaget.

Nogle af dem er på kanten af at lovgive på finansloven. Et enkelt andet parti har forsøgt at grundlovgive på finansloven ved at fjerne ydelsen til dronningen, og det er måske lidt letsindigt at give grundlov på den måde; det strider i hvert fald mod grundlovens egne korrektionsregler.

Men disse meget væsentlige sager når vi overhovedet ikke at diskutere med den alvor, som emnerne egentlig kræver, og med den grundighed, der skulle til, for at vi kunne tage fornuftig stilling til dem. I nogle tilfælde vedtager vi noget, som præjudicerer en lang række senere afgørelser, uden at vi har haft lejlighed til at drøfte det grundigt. Hr. Hagen Hagensen nævnte just el-afgiften, den skal vi jo altså stemme om, og den bliver formodentlig vedtaget; derimod er det meget usikkert, om det bliver vedtaget, at den skal i en fond, eller om det bliver vedtaget, at den ikke skal i en fond. Hele dette ganske væsentlige emne når man slet ikke virkelig at få diskuteret.

Jeg synes, det er meget bekymrende, at vi tager en lang række væsentlige afgørelser så hastigt og på et så overfladisk grundlag, som tilfældet faktisk er, og det er ikke nogen større trøst, at det er gjort mange gange før og formodentlig også vil blive gjort nogle gange i fremtiden.

Jeg tror nok, at de fleste i de partier, som var med til at anbefale dannelsen af den nuværende regering, var klar over, at det var noget af en uriaspost, vi satte regeringen på. Det må jo være udtryk for en særlig tillid; ifølge Det gamle Testamente var Urias en særlig højt skattet hærfører, som man satte på en virkelig fremtrædende post.

Men vi forstår altså regeringens besværligheder, og vi forstår også, at det er nød-

vendigt for regeringen at vise stor imødekommethed over for de partier, som med et meget ulykkeligt udtryk kalder sig spareforligspartierne. Finansministeren har jo bl. a. vist den imødekommethed at trække 3 meget fremragende ændringsforslag til finanslovsforslaget tilbage; jeg synes, de forslag var så gode og så velbegrundede, at jeg har genoptaget dem, så vi får lejlighed til at stemme om dem, og det glæder jeg mig meget til.

Når jeg ikke kan lide udtrykket spareforligspartier, er det, fordi man herved cementserer den opfattelse, at dette med at spare er en specialitet for ganske bestemte partier her i salen. Sådan er det jo ikke, men der er måske tale om tre forskellige holdninger til at spare. Der er for det første de interessante sparerunder, der sker hu hej i yderste øjeblik. Jeg forstår således, at regeringen pludselig engang i går formiddags opdagede, at der var nogle problemer med denne her finanslov, der skulle vedtages, og at man så måtte i gang med at finde ud af, hvordan man skulle klare disse problemer. Det er en form for sparsommelighed, som ikke er særlig effektiv og ikke særlig lyksalig.

Så er der den form for sparsommelighed, som giver sig udslag i, at man stiller 345 ændringsforslag og bruger dem i propagan-daen og fortæller: se, hvilke frygtelige karle vi er, se bare alt, hvad vi havde kunnet, hvis de skrækkelige andre mennesker havde givet os lov til det. Det fører heller ikke til noget, det fører jo ikke til nogen besparelser. Det eneste, der fører til besparelser, er en langsigtet planlægning af ressourceforbruget i de kommende år. Det er det, som vi har visse muligheder for gennem budgetoverslagstallene i finansloven, og som vi har haft mulighed for at gøre noget ved de gange, hvor folketingets partier har sat sig sammen og prøvet at lægge en langsigtet spareplan. Det er den eneste måde, det kan gøres på, og det er ulykkeligt, at det er mislykkedes de gange, man har forsøgt det. Jeg skal ved denne lejlighed lade være med at lægge ansvaret nogen bestemte steder; det plejer man jo også at gøre, når man skriver sine erindringer, og det har jeg ikke i sinde at gøre lige i dag.

Blandt regeringens imødekommende forslag er en besparelse på børnetilskudskontoen. Vi vil gerne støtte regeringen i denne